

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЕЛЕКТРОННОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Квасній Л.Г.¹, Щербан О.Я.²

¹ Дрогобицький державний педагогічний університет ім. І.Франка

² Національний університет "Львівська політехніка"

Зарубіжний досвід показує необхідність впровадження і постійного розвитку електронної освіти для забезпечення належного рівня освітньо-професійної компоненти трудового потенціалу кожної країни.

Згідно з Концепцією електронної освіти, електронна освіта (e-learning) – це цілеспрямований процес досягнення результатів виховання та навчання засобами електронної техніки.

Електронна освіта — це освіта з використанням електронних технологій, зокрема, Інтернету, яка дає змогу пройти курс дистанційної освіти, надаючи при цьому можливість діалогу з викладачем та іншими слухачами. Одним з найбільш розповсюджених засобів електронної освіти є відеоконференції на основі Інтернету. Основна перевага для громадян полягає в тому, що вони самі можуть обрати відповідний курс і пройти навчання, не виходячи з дому [1].

За кордоном виокремлюють три покоління e-learning:

E-learning 1.0 — перше покоління (тренінг), що проводиться через веб. Може бути охарактеризовано курсом в 60 і більше хвилин. Найчастіше використовувалися синхронні курси через віртуальний навчальний клас або асинхронні курси, побудовані з використанням інструментів для авторингу, дизайн контента зазвичай слідував моделі традиційного навчання, розроблений дизайнером по навчанню.

E-learning 1.3 — створюється експертами з тематики по шаблонах, з використанням засобів швидкої розробки і систем управління навчальним контентом. Додатково віртуальні класи або обговорення можуть організовуватися по мірі необхідності, як частина загального навчального процесу.

E-learning 2.0 — це органічне поєднання роботи і навчання в одному процесі, керованим самим співробітником.

Основними проблемами у цій сфері є відсутність стандартів функціонування онлайн-освіти, переважання паперової документації, недостатня кількість і обізнаність з електронними освітніми ресурсами, нестача відповідних фінансових та людських ресурсів.

Створення середовища електронного навчання – це створення освітнього простору, в якому відбувається формування якостей та умінь 21 століття, що спричиняє вміння людини глобально і критично мислити та виховує громадянську відповідальність.

Освітній електронний контент нового покоління – це відкриті освітні модульні мультимедійні системи, які складаються з навчальних модулів і модулів методичної підтримки.

Сьогодні існують певні проблеми освітнього контенту[2]:

- вивчення методів роботи з диском вимагає багато часу;
- освітні ресурси переважно текстографічні;
- електронний контент не має єдиних форматів.

Поряд з цим, у ВНЗ широкі можливості використання технологій електронної освіти. Можна проводити віртуальні лекції, онлайн-семінари, індивідуальні консультації, здійснювати обмін інформацією - і це не межа варіантів викладу матеріалу студентам. Цими можливостями студенти можуть користуватися уже з перших курсів. Нетбук, комунікатор, мобільний телефон з доступом до Інтернету - і студент може віртуально побувати на лекції чи консультації навіть з іншого міста.

Найбільш поширеними в Україні є такі освітні ініціативи відомих світових компаній, що є лідерами на ринку ІК технологій:

– Програма корпорації Intel «Навчання для майбутнього», яка передбачає впровадження проекту «1 учеь – 1 комп'ютер» для забезпечення загального доступу учнів до електронних освітніх ресурсів шляхом використання персональних нетбуків;

– Програма «Партнерство у навчанні» корпорації Microsoft передбачає допомогу кожному учителю в реалізації свого творчого потенціалу шляхом доступу до сучасних інформаційних технологій;

– В Україні реалізується міжнародний проект «Щоденник», суть якого полягає в тому, щоб на єдиному інтернет-ресурсі запропонувати усі можливі рішення управління освітою.

Отже, реалізація механізмів електронної освіти в Україні багато в чому залежить від державної політики. Сьогодні ініціатива впровадження інструментів E-Learning до навчального процесу виходить, в основному, від самих навчальних закладів. Вчителі, викладачі, директори шкіл та керівники ВНЗ розуміють гостру необхідність крокувати в ногу з часом, готуючи своїх випускників до "виживання" в жорсткому конкурентному середовищі.

1. І.Васильківська Навчальна діяльність як форма розвитку особистості // Педагогіка і психологія професійної освіти: Науково-методичний журнал. Ч.1. – Львів: Новий Світ, 2010 – С.19

2. Модернізація вищої освіти і Болонський процес: матеріали до першої лекції / М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаши.– К.: Знання України, 2009, – С.5